

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Cdo/91/2016
Identifikačné číslo spisu:	5710201388
Dátum vydania rozhodnutia:	28.06.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Siebenstichová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:5710201388.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu I. N., bývajúceho v S., zastúpeného JUDr. Vladimírom Kašubom, advokátom so sídlom v Martine, Holubyho č. 51, proti žalovanému D+D FINANCE s.r.o., so sídlom v Novom Meste nad Váhom, Športová č. 486/20, IČO: 36 327 981, o vydanie nehnuteľností, vedenej na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 9 C 36/2010, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 21. apríla 2015 sp. zn. 5 Co 540/2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušuje rozsudok Krajského súdu v Žiline z 21. apríla 2015 sp. zn. 5 Co 540/2014 a vec vracia tomuto súdu na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Martin (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 2. apríla 2014 č. k. 9 C 36/2010-342 zamietol žalobu o vydanie jednoizbového bytu č. XX, nachádzajúceho sa na siedmom nadzemnom podlaží bytového domu súp. č. XXXX na A. ulici č. X v S., postaveného na parcele CKN č. XXXX/XX, spoluvlastníckeho podielu 2776/563059 na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a spoluvlastníckeho podielu na pozemku - parcele CKN č. XXXX/XX (ďalej len „nehnuteľnosti“). Z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že účastníci konania 21. júla 2008 platne uzavreli úverovú zmluvu, na základe ktorej žalovaný (veriteľ) poskytol žalobcovi a jeho družke (dlžníci) úver na rekonštrukciu nehnuteľností. Pohľadávka veriteľa bola zabezpečená zmluvou o zabezpečovacom prevode práva k nehnuteľnostiam, uzavretou v ten istý deň. Pre neplnenie zmluvných povinností dlžníkov Okresný súd Martin na návrh veriteľa platobným rozkazom z 25. júla 2012 sp. zn. 1 Ro 384/2012, právoplatným 5. septembra 2012 zaviazal dlžníkov zaplatiť veriteľovi sumu 16 718,21 € s príslušenstvom. Posúdeniu otázky platnosti zmluvy o úvere tak bráni prekážka rozsúdenej veci (§ 159 ods. 3 O.s.p.), nakoľko súd pred vydaním platobného rozkazu podrobil úverovú zmluvu kontrole v zmysle ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Pokiaľ ide o zmluvu o zabezpečovacom prevode práva k nehnuteľnostiam, táto bola uzavretá v čase, kedy to právny poriadok t.j. do 31. októbra 2008) a vzhľadom na jej obsah a okolnosti uzavretia, nie je dôvod spochybňovať jej platnosť. Ani prípadné odstúpenie od uvedených zmlúv by nemalo za následok zánik vecného (vlastníckeho) práva žalovaného k nehnuteľnostiam, ktoré vzniklo vkladom do katastra nehnuteľností. Konštitutívne účinky vkladu môžu byť odstránené jedine na základe dohody účastníkov a následného vkladu vlastníckeho práva k

nehnuteľnostiam v prospech žalobcu, alebo na základe rozsudku vydaného v konaní o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam. Žaloba o vydanie veci nemôže byť úspešná najmä z dôvodu, že v konaní nie je daná aktívna ani pasívna legitímácia účastníkov. Aktívne legitimovaný na podanie takejto žaloby je výlučne vlastník alebo oprávnený držiteľ veci, ktorým je v tomto prípade žalovaný (aj keď dočasne). Pasívne legitimovaný je ten, kto vlastníka alebo oprávneného držiteľa v užívaní veci ruší či obmedzuje; taký stav v neprospech žalobcu ale nikdy nenastal, pretože v nehnuteľnosti stále obýva. O trovách konania rozhodol podľa § 151 ods. 3 O.s.p.

2. Krajský súd v Žiline na odvolanie žalobcu rozsudkom z 21. apríla 2015 sp. zn. 5 Co 540/2014 rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil, v plnom rozsahu sa stotožnil s jeho skutkovými zisteniami i právnymi závermi, na ktoré v podrobnostiach poukázal (§ 219 ods. 1, 2 O.s.p.). Na zdôraznenie správnosti uviedol, že žalobca sa nemôže domáhať vydania veci, ktorú má vo svojej dispozícii a nikto ho v jej užívaní neruší. O trovách konania nerozhodol s poukazom na rozhodnutie súdu prvej inštancie.

3. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie, namietajúc vadu konania podľa § 237 písm. f/ O.s.p. (odňatie možnosti konať pred súdom), ktorou zaťažil konanie odvolací súd vydaním prekvapivého rozhodnutia. Žaloba bola súdom prvej inštancie zamietnutá celkom trikrát, pričom v poradí druhý rozsudok (zo 6. júna 2012) bol založený na závere o nesplnení predpokladov úspešnosti žaloby. Tento rozsudok bol odvolacím súdom zrušený (uznesením z 19. novembra 2012) s tým, že súd prvej inštancie má zamerať dokazovanie na obsah zmlúv uzavretých medzi stranami a možné dôsledky z toho vyplývajúce. K (ne)naplneniu predpokladov úspešnosti žaloby sa odvolací súd vôbec nevyjadril; žalobca sa teda domnieval, že sa s ňou nestotožnil. Nasledujúcim rozsudkom

(v poradí tretím) však súd prvej inštancie znovu žalobu zamietol pre nesplnenie týchto predpokladov, preto žalobca logicky očakával, že rozsudok bude zrušený. Odvolací súd ho ale potvrdil s poukazom na nesprávnosť žaloby. Také rozhodnutie žalobca nemohol očakávať ani pri zohľadnení prekážky rozsúdenej veci, nakoľko platobný rozkaz bol právoplatný už v čase vydania druhého zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu. Prekvapivé sú i okolnosti vydania dovolaním napadnutého rozhodnutia. Keďže na rozhodovaní odvolacieho súdu sa z dôvodu dlhodobej práceneschopnosti nemohla tak ako doposiaľ podieľať JUDr. Veselová, spis bol

7. apríla 2015 pridelený sudcovi spravodajcovi JUDr. Jamrichovi, pričom bolo potrebné určiť ďalšieho (zastupujúceho) člena senátu. Súdna kancelária vyhotovila 10. apríla 2015 zoznam vecí určených na prejednanie a rozhodnutie 21. apríla 2015, z ktorého vyplýva, že členmi veci prejednávajúceho senátu sú JUDr. Jamrich, JUDr. Cabadajová a JUDr. Burik. O určení zastupujúceho člena senátu, ktorým bol JUDr. Burik, sa však rozhodlo až 21. apríla 2015. Uvedený postup tiež predstavuje vadu konania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. Z týchto dôvodov žiadal, aby dovolací súd dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

4. Žalovaný vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že žalobcom uvedené dôvody nepredstavujú procesnú vadu konania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. Rozhodnutie odvolacieho súdu je správne a riadne odôvodnené, a subjektívne presvedčenie žalobcu o opodstatnenosti jeho dovolacích námietok prípustnosť dovolania nezakladá. Dovolanie navrhol odmietnuť.

5. Žalobca na vyjadrenie žalovaného nereagoval.

6. Dovolanie bolo podané do 30. júna 2016. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP (ale) právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie treba zrušiť.

8. Dovolanie je procesný úkon strany adresovaný súdu. Dovolateľ ním prejavuje vôľu vyvolať účinok spočívajúci v prelomení právoplatnosti napadnutého rozhodnutia a uskutočnení meritérneho dovolacieho prieskumu.

8.1. Dovolania podané do 30. júna 2016, v prípade ktorých podľa vtedy účinnej právnej úpravy nebol daný dôvod ani pre zastavenie konania [napríklad vzhľadom na nesplnenie osobitnej podmienky dovolacieho konania (§ 241 ods. 1 veta druhá O.s.p.)] ani pre odmietnutie dovolania [z niektorého dôvodu vyplývajúceho z ustanovenia § 243c O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. a/ až d/ O.s.p. (napríklad preto, lebo dovolanie bolo podané proti rozhodnutiu, proti ktorému nebol tento opravný prostriedok prípustný)], vyvolali procesný účinok umožňujúci a zároveň prikazujúci dovolaciemu súdu uskutočniť meritórny dovolací prieskum.

8.2. Tie dovolania podané do 30. júna 2016, v prípade ktorých bol podľa vtedy účinnej právnej úpravy daný dôvod na zastavenie dovolacieho konania alebo odmietnutie dovolania, tento procesný účinok nemali (porovnaj tiež I. ÚS 4/2011 a II. ÚS 172/03).

9. Zohľadňujúc vzájomnú koreláciu ustanovení § 470 ods. 1 CSP a § 470 ods. 2 CSP dovolací súd konštatuje, že nová právna úprava vychádza síce z princípu okamžitej aplikability procesnoprávných noriem (viď § 470 ods. 1 CSP), rešpektuje ale procesný účinok tých dovolaní, ktorý zostal zachovaný aj po 30. júni 2016 (viď § 470 ods. 2 CSP). V dôsledku toho platí, že ustanovenia novej, od 1. júla 2016 účinnej právnej úpravy o dovolaní a dovolacom konaní sa v prípade týchto dovolaní nemôže uplatniť v plnom rozsahu hneď od uvedeného dňa, v celej šírke a so všetkými dôsledkami. Úplná aplikabilita týchto ustanovení novej právnej úpravy sa uplatní až pri dovolaniach podaných od uvedeného dňa. Opačný záver by bol porušením právnej istoty a legitímnych očakávaní strán, lebo ten, kto konal na základe dôvery v platný a účinný zákon, nemôže byť vo svojej dôvere k nemu sklamaný [viď tiež závery vyjadrené v rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) sp. zn. PL. ÚS 36/1995].

10. Podľa právneho stavu účinného do 30. júna 2016 bolo dovolaním možné napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu iba vtedy, pokiaľ to zákon pripúšťal (viď § 236 ods. 1 O.s.p.). Dôvody prípustnosti dovolania proti rozsudku vymedzoval § 238 O.s.p. a proti uzneseniu § 239 O.s.p. Dovolanie bolo prípustné proti každému rozhodnutiu tiež vtedy, ak v konaní došlo k najzávažnejším procesným vadám uvedeným v § 237 ods. 1 O.s.p.

11. V danom prípade je dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, ktorý nemá znaky tých rozsudkov uvedených v § 238 O.s.p., proti ktorým bolo dovolanie prípustné.

12. Vzhľadom na vyššie uvedené by dovolateľom sledovaný účel podania dovolania nastal len vtedy, ak v konaní došlo k niektorej z procesných väd uvedených v ustanovení § 237 ods. 1 O.s.p.

12.1. Procesné vady konania uvedené v § 237 ods. 1 písm. a/ až e/ O.s.p. neboli v dovolaní tvrdené a v dovolacom konaní ani nevyšli najavo.

12.2. So zreteľom na obsah dovolania najvyšší súd osobitne skúmal, či v konaní nedošlo k procesným vadám uvedeným v § 237 ods. 1 písm. f/ a g/ O.s.p.

13. Dovolateľ tvrdí, že postupom súdov mu bola odňatá možnosť pred súdom konať. Pod odňatím možnosti pred súdom konať sa v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. rozumel procesne nesprávny postup súdu znemožňujúci realizáciu procesných oprávnení účastníka konania, ktoré mu poskytoval O.s.p. [v zmysle § 18 O.s.p. mali účastníci v občianskom súdnom konaní rovnaké postavenie a súd bol povinný zabezpečiť im rovnaké možnosti na uplatnenie ich práv - viď napríklad právo účastníka vykonávať procesné úkony vo formách stanovených zákonom (§ 41 O.s.p.), nazeráť do spisu a robiť si z neho výpisy (§ 44 O.s.p.), vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k všetkým vykonaným dôkazom (§ 123 O.s.p.), byť predvolaný na súdne pojednávanie (§ 115 O.s.p.), na to, aby mu bol rozsudok doručený do vlastných rúk (§ 158 ods. 2 O.s.p.)].

14. Žalobca prípustnosť dovolania v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. vyvodzuje z porušenia zásady dvojinstančnosti konania odvolacím súdom. K uvedenej vade by došlo vtedy, ak by odvolací súd „nečakane“ založil svoje rozhodnutie na iných právnych záveroch než súd prvej inštancie. V takom prípade by žalobcovi skutočne bolo odňaté právo namietať správnosť (novo zaujatého) právneho názoru na inštančne vyššom súde.

14.1. V danej veci odvolací súd (v poradí druhý) uznesením z 19. novembra 2012 sp. zn. 5 Co 297/2012 zrušil (v poradí druhý) rozsudok súdu prvej inštancie zo 6. júna 2012 č.k. 9 C 36/2010-281 s tým, že je potrebné doplniť dokazovanie za účelom posúdenia platnosti zmlúv z 21. júla 2008 v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka (pozri s. 4 ods. 3 až 7 uznesenia, č.l. 313 spisu). Súd prvej inštancie po doplnení dokazovania na pojednávaní

4. septembra 2013 (č.l. 325 spisu) zistil, že otázka platnosti zmluvy o úvere bola už vyriešená v rozkaznom konaní, čoho dôsledkom bolo vydanie platobného rozkazu z 25. júla 2012 sp. zn. 1 Ro 384/2012; v tejto časti vyslovil existenciu prekážky rozsúdenej veci (res iudicata). Skutočností zakladajúce neplatnosť zmluvy o zabezpečovacom prevode práva k nehnuteľnostiam nezistil. Uviedol, že aj keď by žalobca platne od tejto zmluvy odstúpil, jeho vlastnícke právo by sa tým neobnovilo. Na záver konštatoval, že „základným predpokladom úspešnosti žaloby na vydanie veci je, že vec sa neoprávnene nachádza vo faktickej moci inej osoby než vlastníka,“ a keďže užívateľom nehnuteľností je sám žalobca, žaloba o ich vydanie voči žalovanému nie je správna a právne odôvodniteľná. Z týchto dôvodov žalobu zamietol. Odvolací súd sa s uvedenými závermi stotožnil (§ 219 ods. 1, 2 O.s.p.).

14.2. Keďže právne závery súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu sú rovnaké, prekvapivosť rozhodnutia je v dovolaní namietaná nedôvodne. Pokiaľ žalobca uvádza, že odvolací súd sa už vo svojom (druhom) uznesení z 19. novembra 2012 mal vyjadriť k (ne)splneniu predpokladov úspešnosti žaloby, vyslovených súdom prvej inštancie v (druhom) rozsudku zo 6. júna 2012, treba uviesť, že taký postup by bol vzhľadom na dôvod zrušenia rozsudku nadbytočný. Vzhľadom na zásadu vigilantibus iura scripta sunt (právo patrí bdelym), bolo ale v možnostiach žalobcu i na tento záver v konaní po zrušení rozsudku primerane reagovať.

15. Aj keď okolnosti, na ktoré poukázal žalobca, nesvedčia o vade konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p., predsa len je dôvodné jeho tvrdenie, že k vade takej povahy v konaní pred odvolacím súdom došlo.

15.1. Ustanovenie § 214 ods. 2 O.s.p. umožňovalo do 30. júna 2016 odvolaciemu súdu v prípadoch, na ktoré sa nevzťahoval § 214 ods. 1 O.s.p., rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania. Zo spisu vyplýva, že odvolací súd postupoval v zmysle tohto ustanovenia.

15.3. Vo veciach, v ktorých súd rozhodoval rozsudkom bez nariadenia ústneho pojednávania, oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením (§ 156 ods. 3 O.s.p.).

15.4. Najvyšší súd vo viacerých rozhodnutiach (viď napríklad sp. zn. 3 Cdo 179/2010, 3 Cdo 236/2010, 7 Cdo 38/2012) poukázal na ústavnoprávny a procesnoprávny rozmer verejného vyhlásenia rozsudku a uviedol, že ak odvolací súd nerešpektuje predpoklady a zásady, za ktorých sa v súlade s právnym poriadkom verejne vyhlasuje rozsudok, odníma účastníkovi konania (strane) možnosť pred súdom konať v zmysle ustanovenia § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.

15.5. O tom, či bol zachovaný postup odvolacieho súdu, upravený v § 156 ods. 3 O.s.p., môže dovolací súd usudzovať len z obsahu spisu. Na č.l. 373 spisu je založený písomný pokyn predsedu senátu odvolacieho súdu určený súdnej kancelárii, aby na úradnej tabuli bolo oznámené, že rozsudok v danej veci bude vyhlásený 21. apríla 2015 o 9.35 hod. Tento pokyn bol 9. apríla 2015 doručený súdnej kancelárii, ktorá ho realizovala. Na č.l. 374 spisu je založené oznámenie o vyhlásení rozsudku určenom na deň 21. apríla 2015 o 9.35 hod., z ktorého vyplýva, že bolo vyhotovené 10. apríla 2015. Absentujú však údaje, kedy bolo toto oznámenie vyvesené na úradnej tabuli súdu (možno len predpokladať, že sa tak stalo v deň vyhotovenia) a kedy bolo z úradnej tabule zvesené. V dôsledku uvedeného obsah spisu neumožňuje posúdiť, či bola zachovaná lehota vyplývajúca z § 156 ods. 3 O.s.p. Pokiaľ obsah súdneho spisu dáva (má dávať) hodnoverný obraz o súdnom konaní, je v danom prípade namieste záver, že miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku neboli riadne oznámené. Uvedeným postupom odvolacieho súdu, ktorý sa priechil § 156 ods. 3 O.s.p., došlo k odňatiu možnosti dovolateľa konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.).

16. So zreteľom na tvrdenie dovolateľa ohľadne nedostatkov týkajúcich sa zloženia senátu odvolacieho súdu sa dovolací súd zamerlal aj na posúdenie, či v konaní nedošlo k procesnej vade podľa § 237 ods. 1 písm. g/ O.s.p. Prejavom uvedenej vady je okrem rozhodovania vylúčeným sudcom i nesprávne obsadenie senátu.

16.1. Dovolateľ namietla, že o určení člena senátu zastupujúceho JUDr. Veselovú sa rozhodlo až 21. apríla 2015, hoci podľa oznámenia o vyhlásení rozsudku (zoznamu vecí určených na prejednanie a rozhodnutie) na tento deň, vyhotovenou súdnou kanceláriou, bol ako zastupujúci člen senátu uvedený JUDr. Burík už 10. apríla 2015.

16.2. Odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie z 2. apríla 2014 č.k. 9 C 36/2010-342 bolo spolu so spisom doručené odvolaciemu súdu 29. júla 2014; vec napadla do senátu 5 Co. Podľa čl. II.2.4. písm. a/ Rozvrhu Krajského súdu v Žiline na rok 2014 v znení dodatku č. 8, účinného k 15. júlu 2014 (ďalej len "rozvrh práce"), bol v poradí prvým zastupujúcim senátom senátu 5 Co senát 9 Co. Podľa čl. II.4. rozvrhu práce boli členmi senátu 5 Co JUDr. Jamrich, JUDr. Cabadajová a JUDr. Veselová, a členmi senátu 9 Co JUDr. Burík, JUDr. Kotrčová a JUDr. Mejstřík. Vzhľadom k práceneschopnosti členky senátu 5 Co JUDr. Veselovej bolo potrebné určiť zastupujúceho člena senátu spomedzi členov senátu 9 Co. Podľa čl. II.2.4. písm. b/ rozvrhu práce zastupujúceho člena senátu určí riadiaci predseda zastupujúceho senátu alebo predseda súdu. Riadiacim predsedom zastupujúceho senátu bol JUDr. Burík, ktorý o určení zastupujúceho člena senátu rozhodol 21. apríla 2015, teda v deň vyhlásenia rozhodnutia odvolacieho súdu. I keď tento postup môže vzbudzovať pochybnosti o správnosti obsadenia vec prejednávajúceho senátu, nejde o postup súdu zakladajúci vadu zmätočnosti v zmysle § 237 ods. 1 písm. g/ O.s.p. Z rozvrhu práce bolo totiž zrejmé, že zastupujúcim členom senátu 5 Co môže byť len niektorý z členov senátu 9 Co - a to ktorýkoľvek podľa rozhodnutia jeho riadiaceho predsedu. Nie je pritom podstatné, kedy bolo o zastupovaní rozhodnuté, pokiaľ sa tak stalo do prejednávania veci. Zloženie senátu tiež nebolo obligatórnou náležitosťou oznámenia o vyhlásení rozhodnutia v zmysle § 156 ods. 3 O.s.p. v znení do 30. júna 2016, preto ním odvolací súd nebol viazaný.

17. So zreteľom na konštatovanie vyjadrené v bode 15.5. tohto uznesenia, dospel najvyšší súd k záveru, že dovolanie žalobcu vyvolalo účinok, s ktorým právna úprava účinná do 30. júna 2016 spájala možnosť a zároveň povinnosť odvolacieho súdu uskutočniť meritórny dovolací prieskum. Tento účinok jeho dovolania zostal zachovaný aj po uvedenom dni (§ 470 ods. 2 CSP).

17.1. Na základe výsledkov meritórneho dovolacieho prieskumu najvyšší súd uzatvára, že nerešpektovaním § 156 ods. 3 O.s.p. došlo v konaní k procesnej vade v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. Vada tejto povahy bola podľa doterajšej právnej úpravy dôvodom, ktorý zakladal nielen prípustnosť dovolania, ale zároveň aj jeho dôvodnosť.

17.2. Rozhodovacia prax najvyššieho súdu sa do 30. júna 2016 ustálila na tom, že ak v konaní došlo k procesnej vade uvedenej v § 237 ods. 1 O.s.p., dovolaním napadnuté rozhodnutie je potrebné zrušiť bez toho, aby sa dovolací súd zaoberal správnosťou právnych záverov, na ktorých spočíva zrušované rozhodnutie súdu (viď napríklad rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 44/2015, 2 Cdo 111/2014, 3 Cdo 4/2012, 4 Cdo 263/2013, 5 Cdo 241/2013, 6 Cdo 591/2015, 7 Cdo 212/2014, 8 Cdo 137/2015).

18. Ak je dovolanie dôvodné, dovolací súd napadnuté rozhodnutie zruší (§ 449 ods. 1 CSP). Ak dovolací súd zruší napadnuté rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, zastaviť konanie, prípadne postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci patrí (§ 449 ods. 3 CSP). Najvyšší súd v súlade s týmito ustanoveniami napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

19. Ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 CSP).

20. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.